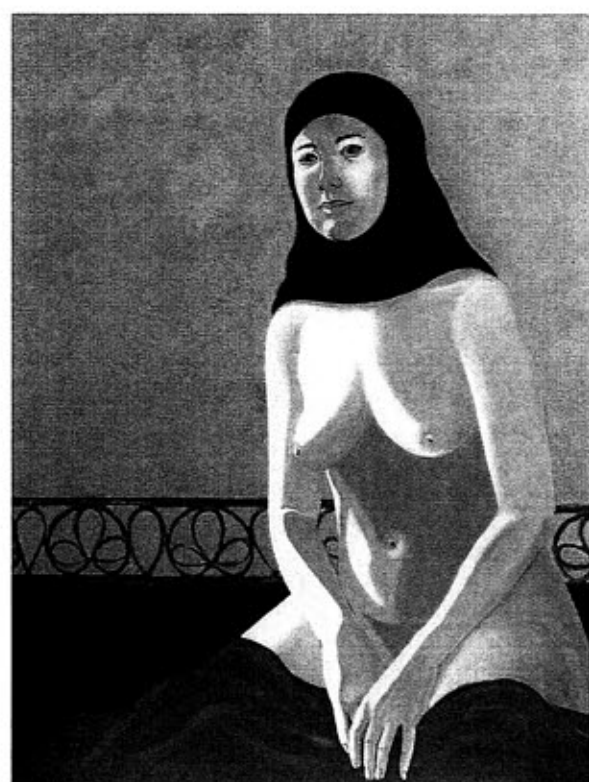

Zou dit nú nog kunnen?

Wil Korrelboom, Het hoofd bedekt, olie op doek, 2002

Omdat niet alleen mijn atelier, maar ook mijn werkkamer thuis zo langzamerhand begon dicht te slibben met boeken over Den Haag, - die verzamel ik namelijk - werd het volgens mijn vrouw de hoogste tijd om daar eens flink de bezem doorheen te halen om wat orde in die chaos te scheppen. Op zich niet eens zo'n verkeerd idee van haar, omdat ik me over het algemeen gek loop te zoeken als ik een bepaald boek ergens voor nodig heb. Daarbij komt, met m'n boeken op twee locaties, dat ik me constant afvraag: ligt wat ik zoek in m'n atelier of staat 't gewoon thuis op de plank?

Aanleiding voor deze opruimwoede was de vraag van een goede vriend van me: of ik het boek 'Geloven in de Haagse Schilderswijk' al had? Nu zou ik gezworen hebben dat ik het al ergens tussen de steunen had staan, maar na zes keer heen en weer te hebben gebanjerd tussen huis en atelier kwam ik niet verder dan het boek 'Kijk op de Schilderswijk'. Dat is op zich een heel leuk boekje, maar de eerder genoemde uitgave kon ik dus nergens vinden. Dit feit plús de hongerige blik van m'n jongste dochter naar het Gispens-bureau, dat al jaren min of meer ongebruikt in m'n werkkamer staat te staan, deed ons besluiten de zool maar eens flink te reorganiseren. Düs... jassen aan en op naar Ikea voor ruim vier meter Billy met deuren en bovenkasten! Want als ik iets doe, doe ik 't goed! Vervelende bijkomstigheid is dan wel - en dat vergeet je meestal als je in een opwelling tot zulke besluiten komt - dat je met een kamer vol gigantische Ikea-dozen zit en dat je eerst je hok compleet leeg moet halen om de boel daarna weer op te kunnen bouwen. U begrijpt het al, er moest gewerkt worden! Te beginnen met het uitruimen van het door kindlief zo verlangde bureau. Heeft u dat wel eens gedaan; een jarenlang ongebruikt bureau ontmantelen? Je komt de meest verrassende dingen tegen. Van een doosje nietjes, waarvan het machientje al meer dan twintig jaar geleden overleden is, tot aan het verloren gewaande gouden tientje dat ooit de hals van m'n inmiddels ook overleden schoonmoeder sierde. Maar wat ik óók tegenkwam, tussen die papierwinkel die mijn bureaulades tot de rand deed uitpuilen, was een krantenartikel uit oktober 2002 van de toenmalige Haagsche Courant (hadden we 'm nog maar!). Het was een stuk in de rubriek 'Onder

de Haagse Toren' over de expositie 'Trilling' die Wil Korrelboom samenstelde over erotiek en die in 2002 te zien was in Pulchri Studio. Het artikel besloeg ruim driekwart pagina en was voorzien van een foto op A4-formaat van een prachtig door Wil Korrelboom gemaakt schilderij van een naakt meisje met een Marokkaanse hoofddoek. En ik dacht bij mezelf: Zou dit nú nog kunnen? Zou de krant of een ander blad een dergelijke foto nu nog steeds kunnen plaatsen zonder dat daar om een of andere reden commotie over ontstaat? Ik ben er niet zeker van, maar ik denk eerlijk gezegd van niet.

Wat is er in de afgelopen paar jaar met dit land gebeurd? De Fortis Bank geeft geen spaarvarkentjes meer bij het openen van een jeugdsparrekening, omdat dit wel eens gevoelig zou kunnen liggen bij potentiële joodse of islamitische klanten. Het Vaticaan staat op z'n achterste benen, wanneer een kunstenaar een kikker aan een kruis spijkt. Sommige foto's en schilderijen worden geweerd uit musea en andere openbare ruimten of worden wegens gezeur weer verwijderd. Cartoonisten worden bedreigd en zelfs vervolgd. Cabaretiers durven zich niet meer uit te spreken en columnistten moeten eerst drie keer nadenken voordat ze iets neerpennen. Geloof me of niet, maar we zijn verzeild geraakt in een meebuigcultuur, uit angst voor al dan niet geweldadige reacties. We laten ons in het vrije Westen leiden door geloofs-betutteling, bang geworden om op lange tenen te trappen, met zelfcensuur als gevolg! Eén ding is in ieder geval zeker: Geloven in de Haagse Schilderswijk, ik had 'm inderdaad al.

FRANS DE LEEF
beeldend kunstenaar/columnist

Exposanten, stuur gegevens op! Als de expositiedata door de tentoonstellingscommissie van Pulchri Studio zijn vastgesteld, probeert de redactie zoveel mogelijk beeldend kunstenaars te 'etaleren' in het Pulchri-nummer dat aan hun expositie voorafgaat. Soms gebeurt dat via een interview, sommigen schrijven zelf iets, een aantal stuurt wat gegevens op en anderen... die vallen buiten de boot. Niemand heeft hun iets gevraagd, niemand van de redactie (die maar een beperkte capaciteit heeft) is langsgelopen of heeft gebeld. Gevolg: geen vermelding in het blad. Nog niet zo lang geleden was het gewoonte, dat geplande exposanten tijdig zelf een omschrijving gaven (of lieten geven) van hun werk en/of opvattingen en die, voorzien van illustratiemateriaal, naar Pulchri Studio stuurden. Wij raden de kunstenaarsleden van Pulchri Studio dringend aan, in eerste instantie zélf in actie te komen als een tentoonstelling op til is. Adres: Redactie Pulchri, Lange Voorhout 15, 2514 EA Den Haag. E-mail: info@pulchri.nl

Uitnodigingen en verschijningsdata Pulchri De redactie van Pulchri ontvangt regelmatig uitnodigingen voor grotere en kleinere exposities of andere evenementen. Daarvan vinden de afzenders niet altijd iets terug in het blad. Los van het feit dat, zoals bij elk blad, niet alles dat in de bus valt ook voor publicatie in aanmerking komt, heeft Pulchri te maken met een geringe verschijningsfrequentie (vijfmaal per jaar). Voeg daarbij een lange productietijd en het wordt duidelijk dat veel informatie te laat komt om nog tijdig te worden verwerkt c.q. dat bepaalde tentoonstellingen of anderszins al achter de rug zijn op de dag dat het blad verschijnt. Bovendien speelt een rol dat Pulchri wordt gemaakt door vrijwilligers die niet altijd op elk moment van de dag beschikbaar zijn. Een tip: let op de in het colofon (binnenzijde omslag achterin) vermelde deadline en op de daarbij behorende verschijningsdatum. Die gegevens kunnen medebepalend zijn voor al of niet publicatie. Soms kan een voorbericht aan de redactie al helpen zonder dat een embargo kan worden geschonden gezien het tijdstip van eventuele publicatie.

16 Pulchri nr.3, juli 2009

35 jaar op en onder het balkon Balistraat 6

In 1999 organiseerde ik in de HKK een tentoonstelling van mijn werk: '25 jaar op en onder het balkon Balistraat 6', bestaande uit meer dan 500 snapshots van personen die ik wilde portretteren, hetzij fotografisch hetzij later in een geschilderd portret. Het balkon, mijn balkon, is de constante in de reeks; de variatie zit in de steeds wisselende modellen. Inmiddels zijn er tien jaar voorbij gegaan en heeft mijn collectie snapshots zich uitgebreid tot meer dan 1000.

Van 31 oktober t/m 17 november a.s. exposeer ik deze foto's in het gebouw van de Haagse Kunstkring dat ik geheel ter beschikking krijg. Naast dit werk presenteer ik een keuze uit de schilderijen die ik naar aanleiding hiervan maakte. Het belang van mijn '35 jaar balkon'-tentoonstelling is gelegen in het feit dat het een typisch Haags document is geworden: mijn balkon, een

bedreigde oase in een veranderende en verstenende stad, met daarop bijna alleen Hagenaars gefotografeerd 35 jaar lang!

Tweemaal Jaap de Boer, 1978 en 1999

Edwin Bregita en John Sillevs

Inmiddels zijn verschillende mensen uit deze serie overleden, om er een paar te noemen: Jaap Vegter, Paul van Beckum en Maarten van Dreven. Anderen komen met enige regelmaat op het balkon terug.

De serie foto's zal nooit af zijn: over tien jaar volgt weer een expositie!

In de Albert Vogelzaal zal nooit eerder door mij gepresenteerd werk uit de jaren zeventig

van de vorige eeuw, met feministisch tintje, te zien zijn (Project Werkdoeken). Daarnaast nieuw werk en een installatie: 'Het Visioen Van De Huisvrouw.'

De tentoonstelling wordt geopend op 31 oktober door John Sillevs, oud-hoofdconservator van het Gemeentemuseum Den Haag en conservator van Den Haag Sculptuur 2009.

WIL KORRELBOOM
beeldend kunstenaar

Tentoonstelling Wil Korrelboom
Haagse Kunstkring, 31 oktober t/m 17 november